

סמל אברהם חנניה ז"ל
בן 20 בנפלו

סמל אברהם חנניה ז"ל

בן שולמית ויוסף

נולד בחדרה

ב-ג' באדר תשי"ג , 18/2/1953

התגייס ב-אוגוסט 1971

נפל בקרב

ב-י' בתשרי תשל"ד , 6/10/1973

במלחמת יום הכיפורים

שרת בחיל החימוש

יחידה: אוג' 36

מקום נפילה: תל אל ג'וחדר

באזור: רמת הגולן

נקבר בעפולה

הותיר הורים, אח ואחיות

קורות חיים

חנניה, בן שולמית ויוסף, נולד ביום ג' באדר תשי"ג (18.2.1953) בחדרה ולמד בבית-הספר היסודי "צפיריים" ובבית-הספר התיכון-מקצועי "עמל" בחדרה. הוא היה תלמיד שקדן, מסור וממושמע, נער שקט ובעל אישיות מיוחדת, שבזכותה זוכר אותו מחנכו. לאחר תקופה של התלבטויות רכש לעצמו מקום-כבוד בקרב חבריו ומוריו ועד מהרה ניכר בכישוריו הטכניים, שבגללם עבר ללימוד מקצוע מכונאות-רכב.

מנהלת בית ספרו אמרה עליו: "לחנניה לא היה מה לדאוג. הייתי בטוחה, כי ילך שקט ובוטח בדרך סלולה, יהיה איש עובד ובעל-משפחה מסור". הוא היה שקט, נעים-הליכות, ענוותן וביישן במקצת. הוא היה רע נאמן וחבר מסור, אוהב לעזור לזולת ומכבד את מוריו. חנניה היה חבר בתנועת "הצופים" ובמועדון הקליעה בחדרה, הצטיין בקליעה והוענק לו תעודות-הצטיינות. כמו-כן היה ספורטאי טוב והצטיין במשחק הכדורסל. עם זאת נשא נפשו לשירה, חיבר שירים, אהב מוסיקה והרבה לפרוט על גיטרה. הוא היה עלם חסון ותמיר, אך נמנע מלהפגין את כוחו בקטטות ובמריבות. כל אוהביו זוכרים את עיניו - אותן עיניים שחורות וגדולות, שנשקף מהן מבט טוב וחביב.

חנניה גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1971 והוצב לחיל-החימוש. לאחר הטירונות ולאחר שסיים קורס מכונאים, הוצב ליחידת-חימוש וסופח לחיל-התותחנים כמכונאי-תומ"ת והוענקה לו דרגת רב"ט. הוא היה חייל מצוין וחבר נאמן שהיה אהוד על הכול. תמיד היה נכון למלא כל משימה שהוטלה עליו. בשל שירותו המסור הוענק לו "אות השירות המבצעי". ביום-הכיפורים י' בתשרי תשל"ד (6.10.1973) לחם חנניה בגזרת תל-א-ג'וחדר

סמל אברהם חנניה ז"ל

שברמת-הגולן. בהתקפת טנקים של האויב נפגע התומ"ת שחנניה היה בו והוא נהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בעפולה. לאחר נפילתו הועלה לדרגת סמל. השאיר אחריו הורים, אח ואחיות.

במכתב-תנחומים למשפחה השכולה כתב מנהל בית-ספרו: "מילדותו עד יום מותו נתגלה חנניה כאישיות מוסרית, משולבת ומושרשת עמוק בחברה; מסור ונאמן לסביבתו, לעמו ולארצו עד לנשמת-אפו האחרונה"; חברו, שהספידו, אמר עליו: "בין הראשונים היית שרצו אל עמדת הירי, חובש את קסדת המגן, קדימה אל המשימה".

עזבונו הרוחני של חנניה כולל שירים, כגון, חרוזים שכתב חודשים אחדים לפני נפילתו: "יודע אני, כי קשה לשכוח / ואהבה אמיתית היא הכוח / ללחום, לרוץ, למות ולחיות / וזה יבדילנו מן החיות".

חנניה אברהם

חנניה, בן שולמית ויוסף, נולד בג' באדר תשי"ג (18-2-53) בחדרה. למד ב"צפרירים" ואח"כ בעמל. תלמיד שקדן, מסור וממושמע, נער שקט ובעל אישיות מיוחדת, שבזכותה זוכר אותו מחנכו. לאחר תקופה של התלבטויות רכש לעצמו מקום כבוד בקרב חבריו ומוריו ועד מהרה ניכר בכשוריו הטכניים, שבגללם עבר ללימוד מקצוע מכונאות רכב. מנהלת בית ספרו אמרה עליו: "לחנניה לא היה מה לדאוג. הייתי בטוחה, כי ילך שקט ובוטח בדרך הסלולה, יהיה איש עובד ובעל משפחה מסור." הוא היה שקט, נעים הליכות, ענוותן וביישן במקצת. הוא היה רע נאמן וחבר מסור, אוהב לעזור לזולת ומכבד את מוריו. חנניה היה חבר בתנועת "הצופים" ובמועדון הקליעה בחדרה, הצטיין בקליעה והוענקו לו תעודות הצטיינות. כמו כן היה ספורטאי טוב והצטיין במשחק הכדורסל. נפשו יצאה לשירה, חיבר שירים, אהב מוסיקה והירבה לפרוט על גיטרה. הוא היה עלם חסון ותמיר, אך נמנע מלהפגין את כוחו בקטטות ובמריבות. כל אוהביו זוכרים את

חנניה אברהם

עיניו - אותן עינים שחורות וגדולות, שנשקף מהן מבט טוב וחביב.

חנניה גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1971 והוצב לחיל החימוש. לאחר הטירונות ולאחר שסיים קורס מכונאים, הוצב ליחידת חימוש וסופח לחיל התותחנים כמכונאי תומ"ת והוענקה לו דרגת רב"ט. הוא היה חייל מצוין וחבר נאמן שהיה אהוד על הכול. תמיד היה נכון למלא כל משימה שהוטלה עליו. בשל שירותו המסור הוענק לו "אות השירות המבצעי".
ביום הכיפורים י' בתשרי תשל"ד (6.10.1973) לחם חנניה בגזרת תל-א-ג'וחדר שברמת הגולן. בהתקפת טנקים של האויב נפגע התומ"ת, שחנניה היה בו, והוא נהרג. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין בחדרה. לאחר נפילתו הועלה לדרגת סמל. השאיר אחריו הורים, אח ואחיות.

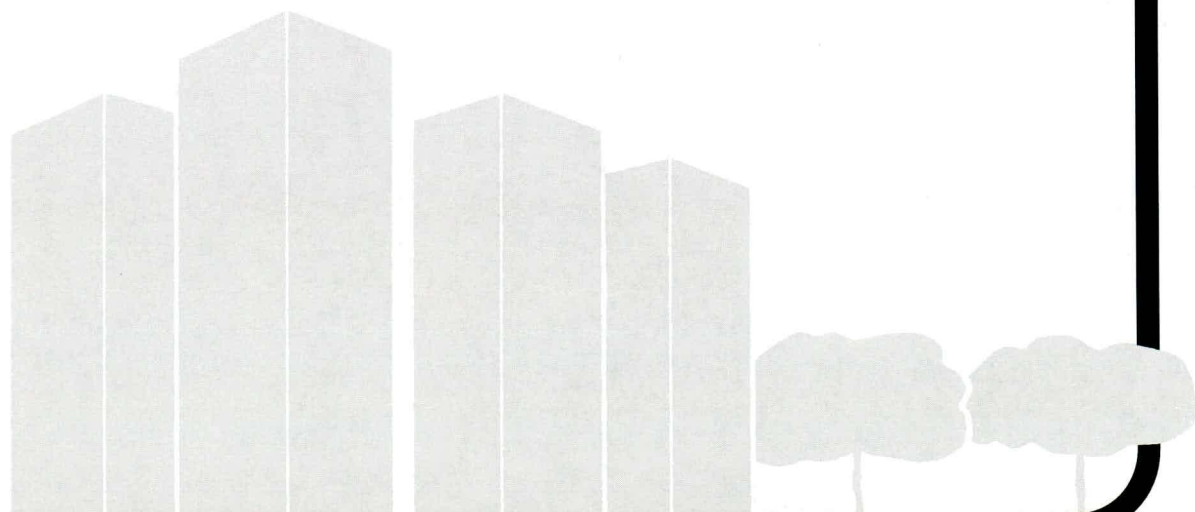
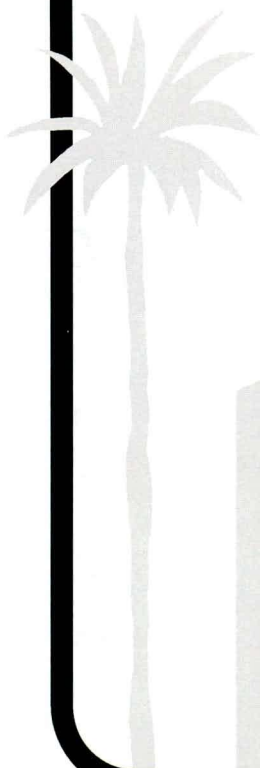
במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מנהל בית ספרו:
*'מילדותו ועד יום מותו נתגלה חנניה כאישיות מוסרית,
משולבת ומושרשת עמוק בחברה; מסור ונאמן לסביבתו,*

חנניה אברהם

לעמו ולארצו עד לנשמת אפו האחרונה; חברו אמר
עליו: "בין הראשונים היית שרצו אל עמדת הירי, חובש
את קסדת המגן, קדימה אל המשימה".

עזבונו הרוחני של חנניה כולל שירים, כגון חרוזים שכתב
חודשים אחדים לפני נפילתו: "יודע אני, כי קשה לשכוח/
ואהבה אמיתית היא הכוח/ ללחום, לרוץ, למות ולחיות/
וזה יבדילנו מן החיות.

יד לבנים - חדרה

חנניה אברהם

בן שולמית ויוסף אברהם

18/02/53
06/10/73

ג' באדר תשי"ג
י' בתשרי תשל"ד

נולד ביום
נפל ביום